

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 52480-06-20 א. נ' ב.

תיק חיצוני:

לפני הרכב כבוד השופטים:

סארי ג'וסי [אב"ד]

אספרנצה אלון

מאזן דאוד

המערערת

א.

ע"י ב"כ עוה"ד ע. הראל

נגד

המשיב

ב.

ע"י ב"כ עוה"ד ע. צדיקה

1 ערעור וערעור שכנגד על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בחיפה (כבוד השופט בן ציון
2 ברגר) מיום 26.4.2020 בתיק תלה"מ 28982-05-17.

3

פסק-דין

4

5

השופטת א. אלון:

6

7 1. לפניי ערעור וערעור שכנגד על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בחיפה (כב' השופט בן ציון

8 ברגר) מיום 26.04.2020 בתיק תלה"מ 28982-05-17 (להלן: "בית משפט קמא"), אשר במסגרתו

9 חויב האב (המשיב והמערער שכנגד) להעביר לאם (המערערת והמשיבה שכנגד) דמי מזונות ומדור

10 בסך של 3,200 ₪ לחודש עבור שלושת הקטינים, שהינם במשמורת משותפת ובחלוקת זמן דומה

11 בין ההורים. בית משפט קמא דחה את תביעת האישה למזונות משקמים ובצד זה קבע כי על מנת

12 לאפשר לאם להפנות חלק מהכנסתה לייצוב מצבה הכלכלי ימשיך וישלם האב למשך שנה דמי

13 מזונות בסך של 6,750 ₪ לחודש (להלן: "פסק דינו של בית משפט קמא").

14

15 לצורך הנוחות, תיקרא המערערת והמשיבה שכנגד: "האם" ו/או "האישה"; המשיב והמערער

16 שכנגד ייקרא "האב" ו/או "האישה".

17

18

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 20-06-52480 א. נ' ב.

תיק חיצוני:

1

2

רקע ותמצית ההליכים

3

4 .2 ביום 10.08.2003 אישר בית משפט לענייני משפחה הסכם ממון שחתמו הצדדים ונתן לו תוקף של
5 פסק דין. לב ההסכם הוא שזכויות הצדדים ורכושם לא יאוזנו, בהתאם לחוק יחסי ממון בין בני
6 זוג, התש"ג-1973 (להלן: "החוק"), לא תחול עליהם חזקת השיתוף ו/או כוונת השיתוף וזאת
7 ביחס לרכוש שהביא כל אחד מהם עובר לנישואין, והן לזכויות, לפירות ולהשבחות של כל זכות
8 שתצטבר גם במהלך הנישואין. האישה הצהירה כי לא תהיה לה נגיעה כלשהי לרבות זכות תביעה
9 ו/או דרישה ו/או טענה לגבי נכסים השייכים בלעדית לאיש, לרבות פירותיהם - ובכלל זה, הדירה
10 שתירכש מכספו של האיש, רכבים בבעלותו, מניותיו בחברה ו/או מניות שירכוש בחברה (להלן:
11 "הסכם הממון").

12

13 .3 ביום xx.xx.2003 נישאו הצדדים זל"ז. מנישואיהם נולדו להם שלושה ילדים: ג' – ילידת 2004,
14 כיום כבת 17, ד' – יליד 2007, כיום כבן 14 ו-ח' - יליד 2011 כיום כבן 10 וחצי (להלן: "הקטינים").

15

16 .4 עד ליום 21.07.2017 התגוררו הצדדים וילדיהם בבית בישוב ט', שנבנה במהלך הנישואין והינו
17 בבעלות האב. מיום הפירוד עברה האם להתגורר עם הקטינים בבית שכור במושב ל' ששכר הדירה
18 בגינו הינו 6,500 ₪ לחודש.

19

20 .5 האם הגישה בקשה ליישוב סכסוך ומשזה לא צלח, הגישה שלוש תביעות לבית משפט קמא: תביעה
21 למזונות אישה וילדים (תלה"מ 17-05-28982), תביעה למשמורת (תלה"מ 17-05-29031) ותביעה
22 לביטול הסכם הממון (17-05-29075). בנוסף, הגישה האישה לבית הדין הרבני תביעת גירושין
23 וכתובה.

24

25 .6 האב חויב במזונות זמניים בסך של 7,450 ₪ לחודש (1,400 ₪ עבור כל קטין וכן 3,250 ₪ עבור
26 הוצאות המדור). נקבע כי הקטינים יהיו באחריות הורית משותפת וזמני השהות הורחבו לחלוקה
27 שוויונית בין ההורים. בהחלטה נוספת מיום 06.03.2019 נקבע כי לתקופה שבה היה נתק בין הבת
28 ג' לבין האם, יופחתו המזונות בסך של 1,400 ₪ לחודש, והועמדו על סך של 6,050 ₪ לחודש.

29

30 .7 בית הדין הרבני פסק ביום 27.04.2020 כי האיש ניהל מערכת יחסים עם אישה אחרת, ומשלא
31 הוצגו ראיות ששוללות את זכאותה של האישה לכתובה, זכאית האישה לכתובה בסך 180,000 ₪,
32 ובמידה והאיש יחויב להעביר לאישה זכויות ממקום העבודה, סך הכתובה יקוּזז מאיזון
33 המשאבים.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 20-06-52480 א. נ' ב.

תיק חיצוני:

1

2

3

4

פסק הדין קמא

5

6

7

8

8. בית משפט קמא סקר את טענות הצדדים, את התסקירים ואת תשובות עו"ס לסדרי דין, וקבע כי המשמורת על הקטינים תהיה משותפת על שני הצדדים וכי זמני השהות של כלל הקטינים יהיו שוויוניים (סעי' 43-45 לפסק הדין קמא).

9

10

11

12

13

14

9. בית משפט קמא קבע כי הכנסתה החודשית של האם עומדת לכל הפחות על סך כולל של 12,065 ₪ לחודש, וזאת מעבודתה במרכז ל----- בבית ספר ב-פ', מעבודתה במשרד ----- כסטאז'רית וממתן שיעורים פרטיים. בית משפט קמא קבע כי האם לא הגישה אסמכתאות מכל מקומות עבודתה, לא הגישה פירוט של כרטיס האשראי והיה קושי להתחקות אחר הכנסותיה ואחר הוצאותיה בפועל (סעי' 46-53 לפסק הדין קמא).

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

10. בית משפט קמא קבע כי בכל הקשור להכנסת האב, "רב הנסתר על הגלוי". האב הוא בעלים של מחצית מעסק ("ק") שהוקם על ידי אביו העוסק במכירת מוצרי אלקטרוניקה ומעסיק שישה עובדים גם בעתות משבר, וכן כי יש לו רווחים מעסק נוסף. בנוסף, בבעלות האב בית הבנוי על שטח של כ-780 מ"ר ב-ט', המוערך לשיטת האם מעל 6 מיליון ₪, ולשיטת האב מוערך כ-2 מיליון ₪, שעליו לא רובצות חובות כלשהן. בנוסף, רשומים על שם האב שלושה רכבים, וגם אם נכונה טענתו של האב שהרכבים הם רכבי החברה, האב עושה בהם שימוש ויש לייחס לו הכנסה נוספת הנובעת מההטבות הגלומות בשימוש זה. בנוסף, בשנת 2018 נסע האב לחו"ל ארבע פעמים לצורך חופשה. בית משפט קמא קבע כי הוא מתקשה להאמין שהאב מנהל את אורחות חייו ממשכורת של 8,000 ₪, והתנהלותו הכלכלית אינה תואמת את רמת ההכנסה לה הוא טוען, ולפיכך ייחס לו בית משפט קמא השתכרות "לפחות ברמת ההשתכרות של האם". בית משפט קמא דחה את שאר טענות האם - הן לעניין יחידת הדיור בבית הוריו בחיפה, הן לעניין כוונתו לרכוש מגרש נוסף והן לעניין התנהלותו בתשלום במזומן (סעי' 54-67 לפסק הדין קמא).

28

29

30

11. בסעיף 68 לפסק הדין קמא, סיכם בית משפט קמא את קביעותיו באשר ליכולתם הכלכלית של הצדדים וכך קבע:

31

32

33

"מן המקובץ לעיל, אני קובע שלצדדים יכולת כלכלית דומה, ביחס של 1-1. אף על פי כן, יש הבדל בין יכולת כלכלית להכנסה פנויה. האב מתגורר בבית, שכאמור לא רובץ עליו חוב כלשהו. מנגד, האם מתגוררת בשכירות של 6500 ₪ לחודש.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 20-06-52480 א. נ' ב.

תיק חיצוני:

1 מכאן, שההכנסה הפנויה של האם קטנה מההכנסה הפנויה של האב ואף נתון זה
2 יקבל את משקלו הראוי בעת קביעת סכום המזונות".
3
4 12. בית משפט קמא קבע כי האם לא הוכיחה את צרכי הקטינים בשיעור תביעתה - 3,000 ₪ לחודש
5 עבור מזון, כלכלה וחומרי ניקוי. כמו כן, לא הוכח כי האם מוציאה 1,200 ₪ בחודש עבור תרבות
6 לקטינים (קניונים, הצגות, סרטים) וזאת מעבר לכך שהקטינים שוהים זמן שווה אצל כל אחד
7 מהצדדים, ולפיכך היה על האם להפריד בין הוצאות תלויות שהות להוצאות שאינן תלויות שהות.
8 בית משפט קמא העריך את צרכי הקטינים בסכום כולל של 1,500 ₪ לחודש לקטין, שהם 1,000 ₪
9 עבור הוצאות תלויות שהות (צרכי מדור וכלכלה הקיימים בשני הבתים), ועוד 500 ₪ עבור הוצאות
10 שאינן תלויות שהות (ביגוד, הנעלה, תספורת, טיפוח, היגינה, דמי כיס, טלפון נייד, מתנות לחברים
11 וצרכי לימוד) (סעי' 69 לפסק הדין קמא).

12
13 13. סעיף 70 לפסק הדין קמא, מסכם וקובע כדלקמן:

14
15 "לאור כל האמור, אני קובע כדלקמן: מדובר בהורים שיחס הכנסותיהם שווה
16 וזמני השהות של הקטינים אצלם שווים. יחד עם זאת, הכנסתה הפנויה של האם
17 נמוכה יותר, שכן היא שוכרת דירה בעוד האב מתגורר בבית אשר בבעלותו. משזה
18 נאמר אבקש לציין בהקשר זה כי האם שוכרת דירה שעלות השכירות החודשית
19 שלה גבוהה - 6500 ₪ בחודש. האם טענה כי זה המחירים באזור, אך אני סבור
20 שביכולתה למצוא דירה בנ' הסמוכה, בעלות מופחתת של עד 4500 ₪ לחודש,
21 מאחר וחלקם של הקטינים בהוצאות המדור של האם לו היו במשמורת יחידנית
22 שלה היו מגיעים לסך של 2,250 ₪ לחודש (50%), לפיכך, מאחר והכנסתו הפנויה
23 גבוהה יותר משל האם, אני קובע כי על האב להעביר לאם סכום של 60% מדמי
24 המדור הסבירים. דהיינו, שעל האב והאם להתחלק בסכום של 2250 ₪ בחודש -
25 השתתפות האב בדמי המדור - 60%. לפיכך, האב יעביר לאם סכום של 1350 ₪
26 עבור דמי מדור לשלושת הקטינים. בנוסף, האב יעביר לאם סך נוסף של 900 ₪
27 לאיזון הצרכים ההכרחיים נוכח הפער בהכנסה הפנויה". (ההדגשות במקור-א.א.)

28
29
30 14. בית משפט קמא מינה את האם כהורה מרכזי, וזאת נוכח האמור בתסקירים כי האם נמצאת יותר
31 בקשר עם גורמי החינוך, ולפיכך קבע כי על האב להעביר לאם סכום של 950 ₪ עבור הקטינים בגין
32 הצרכים שאינם תלויי שהות ובסך הכול 1,850 ₪ וכן סכום של 1,350 ₪ בעבור דמי מדור (סעיפים
33 71-73 לפסק הדין קמא).

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 20-06-52480 א. נ' ב.

תיק חיצוני:

1
2 15. בית משפט קמא ציין שהוא ער לתוצאה לפיה האם נותרה בלא רכוש בתום הנישואים ולפערי
3 ההשתכרות בין הצדדים, ואף על פי כן הוא סבור שאין לפסוק לאם מזונות משקמים ולא להקנות
4 לה חלק ברכושו של האב, וזאת לאור הסכם הממון ביניהם. עם זאת, על מנת לאפשר לאם ולו גם
5 בחלוף שלוש שנים ממועד תחילת ההליכים לשקם את עצמה, יש להמשיך ולהחיל על האב, למשך
6 שנה, את מלוא המזונות שנפסקו, דהיינו כל צורכי הילדים (6,750 ₪ לחודש), וזאת למרות
7 המשמורת המשותפת - "כך שבשנה הקרובה תוכל האם להפנות חלק מהכנסתה לייצוב מצבה
8 הכלכלי" (סעיף 74 לפסק הדין קמא).

9
10 16. בית משפט קמא דחה את תביעת האישה לביטול הסכם הממון (סעיפים 75-95 לפסק הדין קמא).
11 על קביעה זו בפסק הדין לא הוגש ערעור.

עיקר טענות הצדדים

12
13
14
15 17. לפנינו כאמור מונחים ערעור וערעור שכנגד, שהמוקד בשניהם הוא בשיעור מזונות הילדים
16 ובפסיקת המזונות המשקמים.

17
18 בתמצית, באשר למזונות הקטינים, האם טוענת כי יש להעלותם לסך של 8,000 ₪ לחודש, בעוד
19 שהאב טוען שיש לבטל את החיוב במזונות, או לחלופין, להפחיתו ולהעמידו בסך של 1,500 ₪
20 לחודש עבור שלושת הקטינים.

21
22 באשר למזונות המשקמים, האישה טוענת כי יש להעמידם על סך של 300,000 ₪ (על פי תחשיב של
23 5,000 ₪ לחודש ל-5 שנים), בעוד שהאיש טוען כי שעה שבית משפט קמא קבע קביעה פוזיטיבית
24 שאינו פוסק מזונות משקמים והאישה לא תבעה סעד זה בתביעתה למזונות, לא היה מקום לחייבו
25 בתשלום אותם 42,600 ₪ (3,550 ₪ המהווים את הפער בין המזונות הזמניים לבין המזונות
26 הקבועים X (כפול) 12 חודשים).

27
28 18. לעניין חשבון הבנק המשותף, טענה האם כי שגה בית משפט קמא שלא הורה על פירוק השיתוף בו
29 וכן חלוקתו בין הצדדים בחלקים שווים, כיוון ולא היה פעיל בכל השנים. משלא התנגד לכך האב
30 בערעורו ובערעורו שכנגד, הרי שניתן להסיק את הסכמתו לכך, ולפיכך אציע לחבריי להורות על
31 פירוק השיתוף בחשבון הבנק המשותף, באופן שהחשבון המשותף בבנק ייסגר לאחר שהצדדים
32 יחתמו על כל המסמכים שידרוש הבנק לצורך כך, ולאחר שהכספים המצויים בחשבון הבנק
33 המשותף יחולקו ביניהם בחלקים שווים.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 20-06-52480 א. נ' ב.

תיק חיצוני:

1

2

3

דיון והכרעה

4 19. לצורך מיקוד הדיון וההכרעה, אפתח בסוגיית המזונות המשקמים לגביהם אציע לחבריי להותיר
5 את קביעת בית משפט קמא על כנה ואסיים בסוגיית מזונות הילדים, לגביהם אציע לחבריי
6 להתערב במסקנותיו של בית משפט קמא ולהעלות את דמי המזונות. התוצאה היא שערעורה של
7 האישה מתקבל בעניין מזונות הילדים ונדחה בעניין המזונות המשקמים וערעורו של הבעל בעניין
8 הפחתת דמי המזונות ו/או השבת הכספים, יידחה.

9

10

המזונות המשקמים

11

12

20. לעניין המזונות המשקמים, קבע בית משפט קמא בפסקה 74 לפסק דינו, כדלקמן:

13

14

"האם טענה שיש לפסוק לה מזונות משקמים.

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

אקדים את המאוחר ואציין שלא מצאתי לקבל את תביעתה של האם לביטול
הסכם הממון ראה דיון בהמשך, אני אף ער לתוצאה לפיה האם נותרה בלא רכוש
בתום הנישואין ואף לקביעה שלי שלא מצאתי כי יש פערי השתכרות בין הצדדים,
אף על פי כן, אני סבור שעל בית המשפט לנהוג בדרך שתאפשר לאם ולו גם בחלוף
3 שנים ממועד תחילת ההליכים לשקם את עצמה. אומנם אני סבור שיש לפסוק
לאם מזונות משקמים. בוודאי שלא להקנות לה חלק ברכושו של האב לאור הסכם
הממון אך בהחלט ניתן לדחות את תחולת החיוב במזונות לאור האמור בסעיף 73
לעיל, למשך שנה מהיום ולהחיל על האב את מלוא המזונות שנפסקו דהיינו כל
צרכי הילדים למרות המשמורת המשותפת כך שבשנה הקרובה תוכל האם
להפנות חלק מהכנסתה לייצוב מצבה הכלכלי.

על כן, ולמרות שהאם עובדת כיום למחייתה, יש להביא בחשבון את העובדה שהיא
נותרה בלא קורת גג ואין לה חלק ברכוש שצבר האב. (ראו: דיון בעניין ביטול
הסכם הממון בהמשך) מעבר לכך, יש לזכור כי מדובר באם שחזרה למעגל העבודה
לאחר שנים רבות בהם שהתה בבית עם הקטינים. דהיינו שהאם לא הספיקה
לצבור לעצמה כמעט זכויות סוציאליות וכאמור בהתאם להסכם הממון, אין לה כל
חלק בזכויות שצבר האב (ראה דיון בהמשך). ומאידך, יש להביא את הפוטנציאל
המקצועי וההכשרה האקדמית שיש לאם.

מן המקובץ אני קובע כדלהלן:

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 20-06-52480 א. נ' ב.

תיק חיצוני:

1 האב ישלם החל מ-10.5.2020 ועד 10.4.2021 מזונות בסך של 4,500 ₪ לקטינים
2 ועוד 2,250 ₪ עבור הוצאות המדור. סעיף זה יבוא במקום ס' 73 (א) לעיל. יתר
3 סעיפי המשנה של סעיף 73 לעיל ימשיכו לחול ככתבם.
4 החל מ-10.5.2021 ועד לסיום חובת המזונות כאמור בסעיף 73 לעיל, ישלם האב
5 את חלקו במזונות תלויי השהות ואלו שאינן תלויי שהות כמפורט בסעיף 73(א)
6 לעיל. יתר הוראות סעיפי המשנה של ס' 73 ימשיכו לחול ללא כל שינוי."
7

8 21. כאמור, על קביעה זו, ערעורו הן האישה והן איש.
9 האישה טענה כי יש להעלות את סכום המזונות המשקמים, והאיש טען שיש לבטל את חיוב זה
10 המסתכם בסך של 42,600 ₪, וביתר פירוט, כדלקמן:

11
12 22. האישה טענה כי שגה בית משפט קמא שעה משלא פסק לה מזונות משקמים. לטענתה, היה על
13 בית משפט קמא לפסוק לה מזונות משקמים בסך שלא יפחת מ-300,000 ₪ (על פי תחשיב של 5,000
14 ₪ לחודש ל-5 שנים) וזאת על יסוד קביעותיו העובדתיות של בית משפט קמא כי האם השקיעה
15 שנים רבות בגידול הילדים ורק בשנים האחרונות חזרה למעגל העבודה ובחלוף 15 שנות נישואים,
16 היא יוצאת ללא קורת גג וללא רכוש, בעוד האיש התקדם וצבר רכוש רב במהלך השנים. לטענת
17 האישה, הפערים בין הצדדים כמו גם הסתמכותה של האישה על הבטחות האיש, מחייבים עשיית
18 צדק אשר יקל ולו במעט על קשייה ויאפשר לה לנסות לשקם את חייה, חיים אשר נגדעו נוכח
19 התנהלות האיש אשר בחר לנהל רומן מחוץ לנישואין.
20

21 23. מנגד, טען האיש כי בית משפט קמא קבע פוזיטיבית בפסקה 74 לפסק דינו, כי אינו סבור שיש
22 לפסוק לאשה מזונות משקמים. על פי ממצאי בית משפט קמא, מדובר באישה עובדת כל השנים
23 והמשתכרת סכומים נאים של כ-12,000 ₪ נטו לחודש. הצדדים פרודים ובהליכים משנת 2017;
24 פסיקת מזונות משקמים באמצע שנת 2020 היא חסרת יסוד, קל וחומר כאשר בית משפט קמא לא
25 הפחית את המזונות מהמועד בו התקיימה משמורת משותפת ומדובר בסכום של 82,350 ש"ח. גם
26 אם נאמר כי מדובר על מזונות ששולמו ביתר ואין להשיבם (מ"שנאכלו"), הרי בהחלט שניתן
27 לראות בתשלום יתר זה כתשלום מזונות משקמים. לפיכך, לא היה מקום לפסוק מזונות משקמים
28 נוספים לאחר פסק הדין, כל שכן משקיבלה האישה מבית הדין הרבני כתובה בשיעור של 180,000
29 ₪. זאת ועוד, האישה לא תבעה כלל במסגרת כתב תביעתה מזונות משקמים לעצמה.
30

31 24. לאחר שבחנתי טענות הצדדים, מצאתי לדחות את טענות כל אחד מהצדדים לעניין זה. ערה אני
32 לכך כי בית משפט קמא קבע שהאישה אינה זכאית למזונות משקמים, ובצד זה, האריך את החיוב
33 במזונות הקטינים בשיעור המזונות הזמניים לתקופה של שנה, שעה שפסק הדין הפחית את

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 52480-06-20 א. נ' ב.

תיק חיצוני:

- 1 המזונות הקבועים. אכן לכאורה, יש היגיון בטענת האיש כי משעה שקבע בית משפט קמא
2 שהאישה אינה זכאית למזונות משקמים, לא היה צריך לחייב את האיש בכל סכום ואף לא היה
3 צריך לקשור בין מזונות משקמים לאישה למזונות ילדים.
4
- 5 25. אכן, במקרים רגילים במערכת היחסים של בני זוג יהודים, לא חלים חובת תשלומי מזונות בין בני
6 הזוג לאחר הגירושין. עם זאת, בבע"מ 3151/14 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו 5.11.2015) (פסקאות
7 47-49) הובאה דעתה של כב' השופטת ד' ברק-ארז כי קיימת אפשרות להכיר בפסיקת מזונות
8 משקמים מכוח הדין האזרחי, על בסיס עקרונות של הסתמכות ותום לב, אולם גם אם וכאשר
9 תוחל גישה זו, הרי שאין מדובר בעניין של יום ביומו. עיקר ההלכה עוסקת בשיקול המרכזי אותו
10 יש לבחון על מנת להכריע אם אחד מבני הזוג זכאי למזונות משקמים וגובהם, אשר הוא ההיתכנות
11 לקיומם של מקורות פרנסה חלופיים, ועל כן, יש חשיבות לשאלה מהם ההכשרה המקצועית
12 והניסיון התעסוקתי של בן הזוג "הביתי", מה גילו, האם הוא קרוב לגיל הפרישה, וכן מהו שוויו
13 של הרכוש של בני הזוג והאם כבר חולק.
14
- 15 26. סבורני כי לאור הסכם הממון, יהיה קשה לקבל את טענת האישה כי היא הסתמכה על הבטחות
16 האיש כי הבית הוא גם שלה. הסכם הממון קבע הפרדה רכושית ברורה ומתמשכת. גם ברכוש
17 שהיה לכל אחד מהצדדים עובר לנישואין וגם לאורך כל חיי הנישואין. בנוסף, ממצאי בית משפט
18 הם כי מדובר בבני זוג שלהם השתכרות שווה ופוטנציאל השתכרות זהה. אזכיר, כי מדובר באישה
19 עובדת, הן כשכירה והן כעצמאית, בעלת תארים אקדמאיים, צעירה (כבת 45) ואין היא בגדר "בת
20 זוג ביתי". אכן קיימים פערים משמעותיים ברכוש ובזכויות הפנסיה של כל אחד מהצדדים. לעניין
21 זה, אתן דעתי בדיון על מזונות הילדים.
22
- 23 27. טענת האיש כי יש להורות על השבת המזונות ששולמו ביתר, דינה להידחות. השיקול המרכזי
24 המנחה את בית המשפט לעניין זה הינו כמובן השפעת הקיזוז על רווחת בן הזוג והילדים, שהרי מן
25 הסתם הכספים שנפסקו ביתר, בדרך כלל כבר נצרכו, ואם יקוזזו אחורנית, עלולה להיווצר מחסור
26 למשפחה. נקבע כי הדברים ייעשו מתוך זהירות אנושית וחברתית (עיינו: בע"מ 4589/05 פלוני נ'
27 פלוני (פורסם בנבו 21.11.2005)).
28
- 29 28. בבע"מ 3315/12 פלוני נ' פלונית (נבו 17.06.2012) נפסק כי באשר להשבת ההפרש בין המזונות
30 הזמניים ששולמו לבין שיעור המזונות שנקבע, השאלה האם להורות על השבת סכום מזונות
31 ששולם ביתר היא שאלה המסורה לשיקול דעתה של הערכאה הדיונית. שיקול דעת זה נגזר
32 מנסיבותיו הפרטניות של מקרה ומקרה. הערכאה הדיונית בחנה את נסיבות המקרה והגיעה לכלל
33 מסקנה כי אין הצדקה להורות על השבת הסכומים ששולמו ביתר.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 20-06-52480 א. נ' ב.

תיק חיצוני:

1

2 29. התוצאה אפוא היא כי קביעתו של בית משפט קמא כי האישה אינה זכאית למזונות משקמים היא
3 קביעה הנטועה בממצאים העובדתיים שנקבעו על ידי בית משפט קמא, וכן היא מיישמת כהלכה
4 את הפסיקה בעניין זה. בקביעתו של בית משפט קמא כי המזונות הזמניים בסך 6,050 ₪ ימשיכו
5 לחול לתקופה של שנה נוספת, אציע לחבריי להרכב לא להתערב, וזאת בשל שמירה על רווחת
6 הילדים וגם לאור מסקנתי כי יש להתערב בפסיקת המזונות ולהעלותם, כפי שאפרט בהמשך.

7

8

שיעור מזונות הקטינים

9

10 30. בסעי' 68-70 לפסק הדין, מסכם בית משפט קמא את ממצאיו באשר ליכולתם הכלכלית של הצדדים
11 וצרכי הקטינים וקובע כי יכולתם הכלכלית של ההורים דומה ביחס של 1:1; קיים הבדל בין יכולת
12 כלכלית לבין הכנסה פנויה; הכנסתה הפנויה של האם, שהיא "ההורה המרכזי", קטנה מהכנסתו
13 הפנויה של האב; זמני השהות של הקטינים הינם שווים; צרכי כל קטין הם 1,500 ₪ לחודש: 1,000
14 ₪ עבור הוצאות תלות שהות (שקיימים בשני הבתים) ו-500 ₪ הוצאות שאינן תלויות שהות; האם
15 נושאת בשכר דירה בסך של 6,500 ₪ לחודש אך ביכולתה למצוא דירה בני הסמוכה, בעלות
16 מופחתת של עד 4,500 ₪ לחודש:

17

18 "לפיכך, מאחר והכנסתו הפנויה גבוהה יותר משל האם, אני קובע כי על האב
19 להעביר לאם סכום של 60% מדמי המדור הסבירים. דהיינו, שעל האב והאם
20 להתחלק בסכום של 2250 ₪ בחודש - השתתפות האב בדמי המדור - 60%. לפיכך,
21 האב יעביר לאם סכום של 1350 ₪ עבור דמי מדור לשלושת הקטינים. בנוסף, האב
22 יעביר לאם סך נוסף של 900 ₪ לאיזון הצרכים ההכרחיים נוכח הפער בהכנסה
23 הפנויה".

24

25

תמצית טענות האם

26

27 31. פסק דינו של בית משפט קמא יוצר למעשה שני בתים לקטינים - "בית עשיר" של האב ו"בית עניי"
28 של האם. לב ליבו של הערעור הוא הביטוי השולי והזניח שנתן בית משפט קמא לפערים הרכושיים
29 האדירים בין הצדדים. מצד אחד, אב עשיר בעל בית פרטי מפואר ב-ט' (המוערך כ-4.2 מיליון ₪
30 לפחות) נטול חובות ושעבודים, בעלים של עסק, רכבים, חסכונות וזכויות בשווי של למעלה ממיליון
31 ש"ח (1,000,000 ₪), ומצד שני אם חסרת כל שנמצאת בחובות, שכל זכויותיה לגיל הפנסיה נאמדות
32 בסך של כמאה אלף ₪ (100,000 ₪). הגם עושרו הרב של האב והפער התהומי בין יכולות הצדדים,

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 52480-06-20 א. נ' ב.

תיק חיצוני:

- 1 פסק בית משפט קמא מזוונות ומדור לשלושת הילדים בסך של 3,200 ₪ לחודש, להבדיל מפסיקתו
2 הראשונית למזונות זמניים שעמדה על סך של 7,450 ₪ לחודש.
3
- 4 32. השתכרותה של האם מכל המקורות עומדת על פחות מ-7,000 ₪ לחודש. בית משפט קמא טעה
5 טעות עובדתית משהעריך את השתכרותה החודשית בסך של 12,065 ₪ ומשקבע כי האם הציגה
6 מסמכים חלקיים בלבד בנוגע להכנסתה. בפני בית משפט קמא עמדו שומות סופיות לשנים 2016-
7 2018, ומשהוגשו השומות באמצעות האינטרנט לא הוטבעה בהן החותמת "נתקבל". כן צורפו
8 דוחות רווח והפסד לשנת 2017 ושומה סופית לשנת 2017, דפי חשבון לתקופה של שנה וחצי
9 (12.6.2018 - 1.12.2017), אישור רואה חשבון להכנסות לשנת 2019 עד חודש אפריל ותלושי שכר
10 ממשרד החינוך לחודשים 2019-04-2018-11 ודוחות מבוקרים לשנת 2016. העבודה במשרד החינוך
11 כשכירה הייתה לתקופת סטאז' בלבד שהחלה בחודש 09.2018 והסתיימה בחודש 08.2019. משכך,
12 עמדו בפני בית משפט קמא נתוני הכנסה מלאים הן מעבודתה כשכירה והן מעבודתה כעצמאית.
13 לא היה כל צורך להעריך את השתכרות האם על בסיס ניתוח דפי חשבון לארבעה חודשים כפי
14 שעשה בית משפט קמא, ובכך שגה שגיה מהותית וקרדינלית בנוגע לשיעור ההכנסה אשר ייחס
15 לאם. כן לא היה מקום לייחס לה השתכרות קבועה במהלך כל השנה, שכן ישנם חודשים
16 שהמערכת עובדת לפי שעה ובמהלך חופשות מהלימודים אין לה הכנסה.
17
- 18 33. טעה בית משפט קמא משייחס לאב "פוטנציאל השתכרות לפחות ברמת ההשתכרות של האם"
19 וזאת שעה שקבע כי "בכל הקשור להכנסות האב אני סבור שרב הנסתר על הגלוי". טעה בית
20 משפט קמא שעה שלא לקח בחשבון, הלכה למעשה, את היקף הרכוש הנכבד של האב במסגרת
21 פסיקת המזונות וזאת נוכח הרכוש הבלתי מבוטל שצבר האב, כדלקמן: בעלים של מחצית הזכויות
22 בעסק משפחתי "ק" הקובע את משכורתו, עסק נוסף, בעלות על שלושה רכבים שהוצאותיהם
23 ממומנות על ידי העסק, זכויות מגורים בבית פרטי רחב ידיים הבנוי על מגרש של 780 מ"ר ומוערך
24 בשווי של 4.2 מיליון ₪. זכויות סוציאליות שעומדות על סך של 1,175,000 ₪ (האב התנגד למינוי
25 שמאי להערכת שווי הבית וכן להמצאת דוחות סוציאליים). בנוסף, טענה האם כי האב בנה יחידת
26 דיור מתחת לבית הוריו בחיפה וכיום הוא נהנה משכר הדירה. על רמת חייו הגבוהה של האב טענה
27 האם כי ניתן ללמוד גם מנסיעותיו המרובות לחו"ל, שבמהלך שלוש שנים טס 8 פעמים, מתוכם 3
28 פעמים יחד עם הילדים הקטינים. לאב גם חסכוניות רבים וניירות ערך רבים כפי שעלה מתוך דפי
29 החשבון.
30
- 31 34. טעה בית משפט קמא שעה שקבע כי האם לא הוכיחה את שיעור צורכי הקטינים. האם צירפה
32 פירוט חיובים בכרטיסי האשראי מחודש ינואר 2017 עד יוני 2018, מהם עולה כי ממוצע ההוצאות
33 בכרטיס האשראי עומד על סך של 12,250 ₪ לחודש. בנוסף, צורפו קבלות לדוגמה המלמדות על

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 20-06-52480 א. נ' ב.

תיק חיצוני:

- 1 שיעור ההוצאות בפועל. הילדים רגילים לרמת חיים גבוהה לרבות חיים בבית פרטי גדול ומפואר,
2 רמת החיים המתחייבת גם מהסביבה בה מתחנכים הילדים. בית משפט קמא ייחס לכל אחד
3 מהקטינים צרכים בשיעור של 1,500 ₪, שיעור הנמוך משמעותית מסכומי המינימום אשר נפסקים
4 על ידי בתי המשפט כאשר הילדים נמצאים במשמורת משותפת.
5
6 35. טעה בית משפט קמא משקבע כי עלות השכירות של האם בל' בסך של 6,500 ₪ גבוהים והיא יכולה
7 לשכור דירה בסך של 4,500 ₪ ב-נ' הסמוכה. האם עשתה כל שביכולתה כדי לשמור על סביבת
8 המגורים לה הורגלו הקטינים ובעלות מינימלית ככל שניתן. במוסדות החינוך בהם מתחנכים
9 הקטינים לא לומדים ילדים מ-נ' ואין הסעות מבית הספר ל-נ'. משמעות החלטת בית משפט קמא
10 היא הוצאת הילדים ממסגרות החינוך בהם הם לומדים. משכך טעה בית משפט קמא שקבע כי על
11 האב לשאת ב-60% מהוצאות המדור הסביר, כפי שהגדיר, זאת ללא כל הסבר ושלא בהתאם
12 להוצאת המדור בפועל.
13
14 36. טעה בית משפט קמא משקבע כי הצדדים יישאו בהוצאות החינוך והבריאות של הקטינים בחלקים
15 שווים ביניהם, וזאת חרף הפערים הכלכליים והרכושיים התהומיים ביניהם. הילדים לומדים בבתי
16 ספר שעלותם 8,000 ₪ לשנה.
17
18 **תמצית טענות האב**
19
20 37. יש להורות על ביטול חיובו של האב במזונות הקטינים, שעה ששלושת הקטינים מצויים במשמורת
21 משותפת של הצדדים (אגב חלוקת זמני שהות שווה בנוגע לשני קטינים מתוך השלוש), שעה שהבת
22 ג' מתגוררת בבית האב באופן קבוע והוא נושא במלוא דמי מזונותיה, בשעה שלהורים הכנסה דומה
23 ביחס של "1:1" וחיוב האב בדמי מזונות הינו מדין צדקה. קל וחומר, לא היה מקום לפסוק את
24 השיעור שפסק בית משפט קמא.
25
26 38. בעת שפסק בית משפט מזונות זמניים בסך של 7,450 ₪ בצירוף מחצית הוצאות החינוך והבריאות,
27 הסדרי הראייה של האב עם הילדים היו מצומצמים עד מאוד (שתי לילות מתוך 14 לילות). אלא
28 שמאז (23.05.18) חל שינוי נסיבות מהותי, ובהתאם להמלצות העו"ס הורחבו הסדרי הראייה
29 באופן הדרגתי עד לחלוקת זמן הורי שווה (7 ימים מתוך 14). הבת ג' התגוררה באופן קבוע בבית
30 האב (לרבות לינה) ורק לאחרונה החלה לשהות וללון בבית האם וזאת כארבע פעמים בחודש בלבד.
31 אמנם, בתקופת הנתק הפחית בית משפט קמא את המזונות עבור הבת ג' בסך של 1,400 ₪, אך
32 היה על בית משפט קמא להפחית גם את דמי המדור עבורה. זאת ועוד, היה על בית משפט קמא
33 להורות על השבת המזונות ששולמו ביתר בסך של 82,350 ₪, או לחלופין, להורות על קיזוזם.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 20-06-52480 א. נ' ב.

תיק חיצוני:

1
2 39. באשר למדור, טוען האב כי בנסיבות של חלוקת זמן הורי שוויונית, בהן כל צד נושא בהוצאות
3 המדור על מנת שלקטינים יהא מקום ללון אצל כל אחד מהצדדים, אין מקום לתשלום מדור מצד
4 אחד למשנהו, וזאת בהתאם להלכת בע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית. קל וחומר, כאשר רק לגבי שני
5 הקטינים (ד' ו-ח') קיימת חלוקת זמני שהות שוויונית והקטינה ג' מתגוררת באופן קבוע בבית
6 האב. זאת ועוד, המדור החלופי צריך להיות מותאם לרמה הכללית של הדירה הקודמת, אך
7 מבחינת מספר חדרים יש להביא בחשבון את העובדה שמספר הדיירים שיחיו במדור זה קטן (פחות
8 הורה), ובענייננו, גם קטן מרכיב מגוריה של ג' בבית האב. תשלום המדור אינו בלתי מוגבל אלא
9 מדובר במדור ראוי, נהוג ומקובל, היינו, שכר דירה ראוי של 3,000-4,000 ₪ לחודש, להבדיל מהבית
10 אותו שכרה האם בעלות של 6,500 ₪ לחודש.

11
12 40. באשר להכנסות הצדדים, בית משפט קמא קבע כממצא עובדתי, כי המשיבה משתכרת כ-12,065
13 ₪ לחודש, שכר גבוה פי שתיים וחצי מהשכר עליו הצהירה בעת פסיקת דמי המזונות הזמניים
14 (4,940 ₪ לחודש).

דיון והכרעה במזונות הילדים

15
16
17
18 41. הכלל הוא כי קביעת גובה מזונות היא עניין הנגזר מנסיבותיו של המקרה הקונקרטי, ולפיכך
19 התערבות ערכאת הערעור בהחלטות הערכאה המבררת, אשר לה הכלים לבחון סוגיות מעין אלה,
20 מצומצמת ביותר (בע"מ 9369/05 פלוני נ' פלוני [פורסם בנבו] (25.1.2006)). במסגרת ההחלטה
21 בעניין שיעור המזונות יש לתת את הדעת לשיקולים שונים ובין היתר צרכי הילדים ויכולתם
22 הכלכלית של שני בני הזוג (בע"מ 2433/04 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו] (2.10.2005)). רק כאשר
23 האיזון בין אלה לא נעשה כהלכה ואינו ראוי, תתערב ערכאת הערעור בהחלטת הערכאה הדיונית,
24 ודומני כי המקרה שבפניי בא בגדרם של אלו.

25
26 42. גם אם אקבל את מלוא קביעותיו העובדתיות של בית משפט קמא באשר לגובה השתכרות
27 הצדדים, לפוטנציאל ההשתכרות הזוהה של שניהם, ואף אם אקבל את שיעור צרכי הילדים שקבע
28 בית משפט קמא (1,000 ₪ הוצאות תלוי שהות ו-500 ₪ שאינן תלוי שהות לכל ילד), אני בדעה כי
29 התוצאה אליה הגיע בית משפט קמא אינה סבירה, ומשמעותה כי לא יוותר בידי האם סכום אשר
30 יאפשר את צרכיה וצרכי הילדים בעת שהותם עמה, בעוד שלאב יישאר למחייתו סך משמעותי של
31 כספים עבור מחייתו ועיסוקי הפנאי. תוצאה זו אינה מחלקת את הנטל באופן הוגן ושוויוני בין
32 ההורים, ויש מקום להתערב בה. קל וחומר כאשר הגעתי למסקנה כי צרכי הילדים שקבע בית
33 משפט קמא, אינם תואמים את הנתונים הקונקרטיים ואת ההלכה המשפטית, ואינני שותפה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 52480-06-20 א. נ' ב.

תיק חיצוני:

- 1 לקביעותיו באשר לדמי המדור, ולנפקות הפערים הדרמטיים בהכנסה הפנויה ורכוש הצדדים,
2 ובהשפעתם על חלוקת הנטל בין ההורים, ואנמק.
3
4. 43. ראשית, אבחן את טענת האישה באשר לקביעותיו העובדתיות של בית משפט קמא באשר לשיעור
5 הכנסות הצדדים, ועל המסקנות שגזר וגיבש מאותן קביעות - "יכולת כלכלית דומה ביחס של 1:1",
6 בצינה, כי אלה וגם אלה אינן מתיישבות עם חומר הראיות שהוצג לפניו. הלכה מושרשת היא
7 שהליך הערעור לא נועד לשמש במה לדיון מבראשית בכל הטענות העובדתיות שנדונו ונדחו
8 בערכאה הדיונית. התערבות בקביעות עובדתיות ובמצאי מהימנות יש לה מקום בנסיבות
9 מיוחדות וחריגות בלבד, בהן מתגלה שגיאה בולטת על פני החלטתו של בית משפט קמא. כך למשל,
10 כאשר ממצאי העובדה אינם מעוגנים כלל בחומר הראיות, או מקום שבו הגרסה העובדתית אותה
11 אימץ בית משפט קמא, אינה מתקבלת על הדעת ואינה מתיישבת עם מבחנים של היגיון ושכל ישר
12 (ראו: ע"א 10225/02 פרץ נ' פרץ **בוני הנגב אחים פרץ בע"מ**, (פורסם במאגרים המשפטיים, עמ'
13 288, פסקה 3 ניתן ביום 15/1/2004) [פורסם בנבו]; ע"א 6768/01 **רגב נ' מדינת ישראל**, (פורסם
14 במאגרים המשפטיים, עמ' 3408, פסקה 4 ניתן ביום 22/4/2004) [פורסם בנבו].
15
44. על אף זאת, בחנתי היטב את טענות האישה כי הכנסתה הכוללת עומדת על פחות מ-7,000 ₪
16 לחודש, בעוד בית משפט קמא קבע כי הכנסתה עומדת לכל הפחות על סך כולל של 12,065 ₪ לחודש
17 מעבודתה כשכירה (משרד החינוך) וכעצמאית (מרכז ללקויות למידה ושיעורים פרטיים). השומה
18 השנתית של שנת 2018 שהגישה האם שיקפה שכר ממוצע חודשי של כ-6,784 ₪, עם זאת מפירוט
19 התנועות בחשבון הבנק שהגישה האם לחודשים ינואר-מאי 2018, ממוצע השתכרותה של האם
20 מהמועצה ב-פ' עמד על 7,758 ₪. בית משפט קמא ציין שהאם התחילה משרה נוספת והיא נותנת
21 שיעורים פרטיים, ומטעמים אלו הוסיף, ככל הנראה, עוד כ-4,000 ₪ לחודש. באשר למשרתה
22 במשרד החינוך טוענת האישה כי היא סיימה את תקופת הסטאז'. כך גם ביחס למשרתה במשרד
23 החינוך. האם לאחר שסיימה את עבודתה כסטז'רית החלה לעבוד כמורה? ומה באשר לעבודתה
24 במשרד החינוך? האם היא כרגע עובדת במשרד החינוך במשרה מלאה / חלקית? מה היקף שכרה?
25 הוא הדין באשר לעבודתה בקייטנות ובחופשות. מה היקף עבודתה והכנסתה בקייטנות? אמנם
26 בחופשות מבית הספר יכול והכנסתה של האישה קטנה כי היא עובדת לפי שעה, אך מנגד, היא
27 עובדת בעבודה נוספת בקייטנה ואת שיעור הכנסתה ממקור זה לא חשפה. פרטים אלה הינם
28 הכרחיים לצורך קביעת הכנסתה, והיה עליה להציבם בפני בית משפט באופן ברור וסדור. הוא
29 הדין לגבי שיעורים פרטיים. האישה נמנעה מלפרט פרטים חיוניים, הנדרשים לצורך קביעת רכיבי
30 עבודתה המאפשרים את הכנסתה. זאת ועוד, תיק המוצגים שצירפה האישה הינו עב כרס ומכיל
31 מסמכים רבים. האישה הרבתה לטעון לעניין, וחרף זאת, התקשיתי לדלות את השורה התחתונה
32 בהכנסותיה. טענות האיש, כי האישה לא דיווחה לבית המשפט על כך שהתחילה מקום עבודה נוסף
33

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 20-06-52480 א. נ' ב.

תיק חיצוני:

- 1 ולא צירפה את כל המסמכים הנדרשים, מעוגנים בתיק בית משפט קמא ובפרוטוקול הדיון.
2 מסקנתי היא כי האישה לא הציבה נתונים ברורים ומדויקים באשר להכנסותיה מכל המקורות,
3 ומכל מקום לא נפלה שגיאה בולטת בקביעתו של בית משפט קמא אשר קבע כי שיעור הכנסתה של
4 האישה, שהינה אקדמאית, בעלת מספר תארים, ניסיון תעסוקתי, העובדת הן כשכירה והן
5 כעצמאית, בפועל או בכוח, הינו כפי שקבע. אם הקביעה אינה תואמת את המצב בפועל, הרי שכושר
6 השתכרותה הפוטנציאלי הינו כזה.
7
8 45. לטרוניית האם כי בית משפט קמא העריך בחסר את השתכרות האב, לא מצאתי תימוכין. תלושי
9 השכר של האב שיקפו משכורת ממוצעת נטו של כ-8,000 ₪. בית משפט קמא נתן דעתו לכל הטענות
10 שהעלתה האם, קבע כי בכל הקשור להכנסות האב "רב הנסתר על הגלוי", וכי הוא מתקשה
11 להאמין שהאב מנהל אורח חיים ממשכורת של 8,000 ₪. כממצא עובדתי קבע בית משפט קמא,
12 כי התנהלותו הכלכלית אינה תואמת את רמת ההכנסה לה הוא טוען. הניסיון להציג את האב כמי
13 שמרוויח סכומי כסף נוספים, משמעותיים, על דרך של הכנסה במזומן, לא הוכח דיו, על אף שהאב
14 נחקר על כך באופן נרחב בדיון שהתנהל בפני בית משפט קמא. בחינת הראיות שהוגשו לבית משפט
15 קמא מצביעה על כך שקביעתו כי פוטנציאל ההשתכרות של האיש הינו לפחות ברמת ההשתכרות
16 של האישה, מעוגנת בראיות ואין מקום להתערב בה.
17
18 46. הערכת בית משפט קמא כי הכנסות הצדדים עומדים על סך של 12,000 ₪, היא קביעה עובדתית
19 שלא מצאתי שיש מקום להתערב בה.
20
21 47. בית משפט קמא ציין, ובצדק, כי הכנסתה הפנויה של האם קטנה מההכנסה הפנויה של האב, כי
22 היא נותרה בלא רכוש בתום הנישואין, וכי נתונים אלו יקבלו את המשקל הראוי בעת קביעת סכום
23 המזונות (סעיפים 68, 70, 74 לפסק דין קמא). אבחן כעת האם נתונים אלו קיבלו את המשקל
24 הראוי בעת קביעת סכום המזונות. הפער בהכנסות הפנויות של הצדדים נובע משני רכיבים.
25 מהוצאות המדור והוצאות הניידות (כלי רכב). לטעמי, יש לשקלל את רכיב הוצאות הניידות, שכן,
26 כל אחד מההורים יסיע את הילדים לחוגים ומדובר בחלוקת זמן הורי שווה.
27
28 - האב הינו בעלים של בית רחב ידיים נטול הלוואות ו/או שעבודים והוצאותיו הם ההוצאות
29 השוטפות (חשמל, מים ועוד), בעוד שלאם אין דירה משלה והיא גרה בשכירות בבית ב-לי'
30 תמורת שכר דירה בשיעור של 6,500 ₪ לחודש. אם נפחית 50% משכר הדירה בגין מדור
31 הקטינים, היינו 3,250 ₪ לחודש, יוצא שההכנסה הפנויה של האישה עומדת על סך של 8,750
32 ₪, בעוד שההכנסה הפנויה של האב נותרה כשהייתה, היינו 12,000 ₪.
33

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 20-06-52480 א. נ' ב.

תיק חיצוני:

1 - הבדל נוסף הוא בהוצאות הניידות (כלי רכב), כאשר לאב שלוש כלי רכב בהם הוא עושה שימוש
2 ונהנה מההטבות הגלומות בהיותם מוגדרים כרכבי החברה, שהוא אחד מבעלי מניותיה, ומנגד
3 האם אשר היה בבעלותה רכב ישן שנמכר בסכום נמוך יחסית, וכיום הינה נוסעת ברכב של
4 אמה משנת 2012, כאשר היא זו הנושאת בכל הוצאותיו, לרבות ביטוח, תיקונים, דלק וכיו"ב.
5 מבלי לקבוע הלכות בנושא, אני מעריכה פער זה בסך של 750 ש"ח לכל הפחות.

6
7 48. כלומר, יוצא שההכנסה הפנויה של האם, לאחר הוצאות הדיור והוצאות הניידות, מסתכמת בסך
8 של 8,000 ₪ בעוד שההכנסה הפנויה של האב נותרה כשהייתה - 12,000 ₪. מילים אחרות, רק על
9 פי הפערים שבין הצדדים בהכנסות הפנויות, יחס הכנסותיהם עומד על 1:1.5 לטובת האיש, ולא
10 1:1 כפי שקבע בית משפט קמא.

11
12 49. ועתה אפרט את הרכוש על פי ממצאי בית משפט קמא:

13
14 האיש הוא בעלים היחיד והבלעדי של בית מגורים הבנוי על שטח של כ-780 מ"ר ב-ט'. בית משפט
15 קמא קבע כי:

16
17 **"בין אם נלך לשיטת האב שטען שהבית שווה 2 מיליון ₪ ובין אם נלך לטענת האם**
18 **שטענה כי הבית שווה מעל 6 מיליון ₪, נגיע לתוצאה לפיה בבעלות האב בית בשווי**
19 **מיליוני שקלים שלא רובצים עליו חובות כלשהן"**

20 (סעי' 60 לפסק הדין קמא).

21
22 לעניין זה, אציין כי האישה ביקשה שימונה שמאי מומחה באשר לשווי הבית, לצורך הוכחת הפערים
23 האדירים בהיקף הרכוש שבין הצדדים, אך האיש התנגד לכך ובית המשפט קיבל את התנגדותו
24 (עיינו עמ' 76, ש', 27-33 לפרוט' הדיון מיום 29.04.2019). יש טעם בדברי ב"כ האישה כי התנגדותו
25 מחלישה את גרסתו באשר לאומדן הבית.

26
27 זאת ועוד, על פי ממצאי בית משפט קמא, לאיש שלושה רכבים הרשומים על שמו והוא עושה בהם
28 שימוש, כמו גם בבעלותו מחצית ממניות החברה (ק') המחזיקה 8 עובדים גם בעתות משבר ועסק
29 נוסף, ניירות ערך ובשנת 2018 נסע לחו"ל 4 פעמים לצורך חופשה (ראו סעי' 63 לפסק הדין קמא).

30
31 50. מנגד, כל רכושה של האישה מסתכם בסך של 100,000 ₪ המצויים בקרן פנסיה, לא כולל קיזוז
32 חובות עו"ש.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 20-06-52480 א. נ' ב.

תיק חיצוני:

- 1 51. בהנחה כי רכושו של האיש נאמד על פי גרסתו, על הצד הנמוך של לפחות 3,000,000 ₪ (בית בטי
2 שלגרסת האב נאמד בסך של 2,000,000 ₪ וכן זכויות סוציאליות עתידיות הנאמדות בסך של
3 1,000,000 ₪), לא כולל רכבים, כספים המוחזקים בניירות ערך (150,000 ₪) בעלות בשני עסקים
4 וכיו"ב, הרי שרכושה של האישה מהווה כ-3% בלבד אל מול יחס רכושו של האיש.
5
- 6 52. בהנחה כי רכושו של האב נאמד על פי גרסת האישה, הוא עומד על סך של לפחות 7,000,000 ₪ (בית
7 בטי שלגרסת האם נאמד ב-6 מיליון ₪ וכן זכויות סוציאליות עתידיות הנאמדות בסך של
8 1,000,000 ₪), לא כולל רכבים, כספים המוחזקים בניירות ערך (150,000 ₪) בעלות בשני עסקים
9 וכיו"ב, הרי שרכושה של האישה מהווה כ-1.4% בלבד אל מול יחס רכושו של האיש.
10
- 11 53. פער משמעותי זה לא מצא לטעמי ביטוי הולם בחלוקת הנטל בין ההורים לשאת בצרכי הילדים
12 (ראו סעי' 70 לפסק הדין) על אף שבית משפט קמא קבע כי מדובר באב בעל רכוש בלתי מבוטל, שיש
13 לקחת אותו בחשבון בעת קביעת סכום המזונות (סעי' 63 לפסק הדין).
14
- 15 54. לאור קביעתי בדבר פערים בהכנסות הפנויות שבין הצדדים ונוכח הפערים המשמעותיים ברכושם
16 ואיתנותו הכלכלית של האיש, אני מעמידה את היחס ביכולות הכלכליות של ההורים על יחס של
17 25% לאם ו-75% לאב, לאחר שנתתי דעתי לדברי ב"כ האב כי בית המגורים אינו נכס מניב
18 ובזכויות הסוציאליות הוא יוכל להשתמש רק בעוד 12 שנה (ש' 17-24 עמ' 4 לפרוטוקול שבפנינו).
19 אין ספק כי רכושו הקנייני וההוני של האב עולה באופן מובהק על פני רכושה הקנייני וההוני של
20 האם, כמפורט לעיל.
21
- 22 55. בנוגע לילדים בגילאי 15-18 שהנשיאה במזונותיהם היא מ"דין צדקה" נקבע, כי כושר השתכרותם
23 של ההורים ויכולתם הכלכלית הינו נתון בעל חשיבות רבה (עמ"ש (ת"א) 41769-10-13 פלוני נ'
24 מ.כ.פ. (קטינה) [פורסם בנבו] (27.8.2015); עמ"ש (ת"א) 59072-02-15 ע' מ' נ' ע' ג' [פורסם בנבו]
25 (3.7.2016)). כמו כן, נקבע כי החלוקה בין שני ההורים תהא חלוקה שוויונית, להבדיל מחלוקה
26 שווה, כלומר על פי היחס בין הכנסתו הפנויה של כל אחד מהם (ע"א 210/82 גלבר נ' גלבר, לח (2)
27 14 [פורסם בנבו] (25.3.1984), על שני ההורים לשאת שווה בשווה בכל הוצאות ילדיהם, אך זאת
28 על פי יכולתם הכלכלית וכל עוד יש להם יכולת כזו (ע"א 254/76 ינקוביץ נ' ינקוביץ, לא(3) 169
29 (9.6.1977)).
30
- 31 ראו אף פסקה 24 לפסק דינו של כב' השופט ע' פוגלמן בבע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית [טרם פורסם]
32 (19.7.2017) (להלן: "בע"מ 919/15"):
33

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 20-06-52480 א. נ' ב.

תיק חיצוני:

1 **"...יובהר כי "ההכנסה הפנויה" הרלוונטית לצורך קביעת חיובו של הורה**
2 **במזונות נקבעת תוך הערכת יכולתו הכלכלית הכוללת ב"ראיה רחבה", כך שלא**
3 **רק משכורת ה"נטו" מובאת בחשבון, אלא סך כל המקורות הכלכליים העומדים**
4 **לרשות משלם המזונות, כולל נכסים, חסכונות, ואף פוטנציאל השתכרות".**

5

6 56. זאת ועוד, כאשר באים לפסוק מזונות יש להתחשב גם בפערי הרכוש שבין הצדדים, שכן ההכנסה
7 הפנויה הרלוונטית לצורך קביעת חיוב הורה במזונות נקבעת תוך הערכת יכולתו הכלכלית הכוללת
8 ב"ראיה רחבה", כך שלא רק משכורת ה"נטו" שלו מובאת בחשבון, אלא סך כל המקורות
9 הכלכליים העומדים לרשות משלם המזונות, כולל נכסים, חסכונות, וכיו"ב (עיינו: בע"מ 3432/09
10 פלוני נ' פלונית, פסקה יח (23.6.2009) [פורסם בנבו]; ע"א 239/85 עמיצור נ' עמיצור פ"ד מ(1)
11 147, 154-152 (1986); ע"א 130/83 פרייס נ' פרייס, פ"ד לח(1) 721, 725-727 (1984)). הפערים שבין
12 הצדדים בכל נושא הרכוש הינם משמעותיים ביותר ואין כל אפשרות להתעלם מהם. לעניין זה
13 קבעתי שגם אם אלך לפי גרסת האב, הרי שרכושה של האם הוא בהיקף מזערי ביותר ביחס לרכוש
14 האב, ואין לי ספק שפער זה מצדיק התערבות בחלוקת הנטל בין ההורים ביחס למזונות הקטינים
15 המצויים במשמורת משותפת.

16

17 57. שלושת הקטינים הינם בטווח הגילאים 10-17 ומשכך החיוב במזונותיהם הוא מדין צדקה החל
18 באופן שווה על שני ההורים.

19

20 **"אכיפתו של חיוב הצדקה – על האב או על האם – מותנית בשני תנאים מצטברים:**
21 **כי ההורה עצמו הוא אמיד כך שלאחר סיפוק צרכיו שלו נותר בידו ליתן צדקה; וכי**
22 **הקטין נצרך ואין לו מקורות עצמאיים משלו לסיפוק צרכיו".** ההורה יחשב "אמיד"
23 **"אם מצבו הכלכלי, לאחר שסיפק את צרכיו שלו, מותיר בידו מעות למתן צדקה**
24 **(שם, בעמ' 294). מקובל כי דרישת ה"אמידות" לעניין מזונות ילדים מקלה**
25 **בהשוואה לדרישת ה"אמידות" לצורך מתן צדקה אחרת. כך, לא נדרש כי ההורה**
26 **יהיה "אמיד גמור" כדי לחייבו במתן צדקה לילדיו, ונפסק כי "כל שאינו עני מקרי**
27 **– אמיד" (שם, בעמ' 295).**

28 (ראו: בע"מ 919/15 פלוני לעיל בפסקה 20-27 לפסק דינו של כב' השופט ע' פוגלמן).

29

30

31 58. ועתה, באשר לצרכי הקטינים. בית משפט קמא העריך את צרכי הקטינים בסכום של 1,500 ₪
32 לחודש, כאשר 1,000 ₪ מהם הינם עבור הוצאות תלווי שהות ועוד 500 ₪ עבור הוצאות שאינן
33 תלווי שהות. האם טענה כי קביעה זו אינה עולה עם צרכי הקטינים שנפסקים כאשר ילדים נמצאים

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 20-06-52480 א. נ' ב.

תיק חיצוני:

- 1 במשמורת משותפת. בטענה זו יש ממש. בפסיקה החלה להתהוות הגישה כי סכום המזונות
2 המינימליים גבוה יותר מהסכום שנקבע בעבר, בשל מציאות החיים המתפתחת ויש להוסיף על
3 הצרכים ההכרחיים צרכים הקשורים באמצעי התקשורת השונים והמחשוב (ראו עמ"ש 46291-
4 01-16 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו 9.10.17), סעיף 16; עמ"ש 1057/09 ש.ת. ואח' נ' ד.ב. (פורסם
5 בנבו 17.10.17)). בנוסף, לא הרי צרכים של קטינים המתגוררים בבית אחד לצרכי קטינים
6 המתגוררים בשני בתים, שאז צרכיהם גבוהים יותר. יש שהעמידו את צרכים אלו, למצער, על סך
7 של 2,250 ₪ לחודש (ראו סעיף 10 לרמ"ש 59188-10-18 נ' נ. פורסם בנבו ביום 25.10.18); עמ"ש
8 (מחוזי חיפה) 20634-04-18 פלוני נ' פלונית (נבו 07.02.2019); עמ"ש (מחוזי תל אביב-יפו) 12792-
9 10-19 ע' נ' ע' ע' נ' (נבו 27.10.2020).
- 10
- 11 59. עוד טענה האם, כי קביעת בית משפט באשר לצרכי הקטינים, אינה תואמת את צרכיהם כפי שעלו
12 מהראיות שהונחו בפני בית משפט קמא ומרמת החיים הגבוהה שקיימו, כמו גם מהסביבה בה
13 מתחנכים הילדים. פסיקת מזונות אמורה להבטיח את הוצאותיהם של הילדים ברמה מספקת -
14 רמה שנקבעה בהתאם לרמת החיים הקודמת אליה הורגלו עובר לפירוד, ראו סעי' 18 לפסק דינה
15 של השופט ד' ברק ארז בבע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית. גם אם לא אתערב בקביעת בית משפט
16 קמא לעניין היעדר הוכחה כי אכן היא מוציאה 3000 ₪ לחודש עבור מזון, כלכלה, חומרי ניקוי
17 וכביסה, ולהיעדר הוכחה כי אכן היא מוציאה 1200 ₪ עבור קניונים, סרטים, הצגות וכיו"ב
18 לקטינים, כלל הנסיבות מוכיח כי מדובר במשפחה שחיה ברמת חיים גבוהה יחסית, מעל הממוצע
19 הארצי, עניין הבא לידי ביטוי ביציאה לחופשות בארץ ובחוו"ל, לימודים בלתי פורמליים כגון חוגים
20 ופעילויות חוץ, השקעת משאבים בהוראה פרטית, משפחה החיה בסביבה סוציאקונומית גבוהה,
21 המאפשרת רכישת מותרות וכיו"ב.
- 22
- 23 60. הקטינים הורגלו להתגורר בבית רחב ידיים ב-ט', בן 4 חדרי שינה וסלון ענק, הקטינים רגילים היו
24 לטוס לחו"ל פעמים רבות, כגון תאילנד (2010, 2012), יוון (2012), היער השחור (2013), שייט נהרות
25 בצרפת (2015), בודפשט (2015) וכן חופשות בארץ. לא נעלם מעיני כי הורי האיש מימנו חלק ניכר
26 מהוצאות החופשה. הקטינה ג' לומדת בלט זה שנים רבות, הקטין ד' מפתח את תחביב הגלישה,
27 הקטינה ג' והקטין ד' לומדים שיעורים פרטיים באנגלית ומתמטיקה, הקטינה ח' בחוג ג'אז, כל
28 הקטינים לומדים ומתחנכים בבית הספר מעגן מיכאל. לעניין זה עומד הכלל כי באשר להורים
29 אמידים יש לפסוק מזונות "בנחת ולא בצער, ברווח ולא בצמצום" (עינינו: תיק מעמד אישי (חיי)
30 663/92 פלונית נ' פלוני (פ"מ תשנ"ה (1) 37, (פורסם בנבו ביום 26.6.9), עמ"ש (מחוזי חיפה) 56000-
31 10-18 פלוני נ' פלונית (נבו 31.01.2019)).
- 32

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 52480-06-20 א. נ' ב.

תיק חיצוני:

1 61. משכך, אציע לחבריי להרכב, לקבוע כי צרכי כל קטין עומדים על סך של 2,500 ₪, כאשר 1,000 ₪
2 הם תלויי שהות ו-1,500 ₪ אינם תלויי שהות, וזאת על פי רמת החיים שניהלה המשפחה ואורח
3 חייהם של הקטינים. בעניין זה אציין כי מעיון בנספחי התצהירים שהוגשו מטעם האישה והאישה
4 לבית משפט קמא, עולה תמונה כי תשלומי ההוצאות שאינן תלויות שהות משולמות רובן ככולן
5 על ידי האישה. נספחי האיש לא כללו קבלות הקשורות להוצאות שאינן תלויות שהות. מנגד, נספחי
6 האישה כללו קבלות רבות הקשורות להוצאות שאינן תלויות שהות, לרבות פירוט תשלומי כרטיס
7 אשראי (ראו עמ' 276-232 לנספחים), קבלות בגין ביגוד והנעלה (ראו עמ' 379-359 לנספחים),
8 קבלות בגין מוצרי היגיינה וסופר פארם (ראו עמ' 391-381 לנספחים), קבלות בגין בילויים (ראו
9 עמ' 404-393 לנספחים) וכיו"ב.

10

11 62. האישה צירפה עשרות אם לא מאות נספחים המוכיחים טענתה כי היא זו אשר משלמת עבור רוב
12 הוצאות הקטינים שאינן תלויות שהות. האב מנגד, לא צירף אסמכתא אחת לרפואה (למעט
13 תשלומי ארנונה) בקשר להוצאות הקטינים שאינן תלויות שהות. דומני כי המסמכים הקיימים
14 בתיק משקפים תמונה בה מרבית הנטל הכלכלי הקשור להוצאות הקטינים שאינן תלויות שהות,
15 מוטל על האישה. כן ראו גם את עדותו בעמ' 67, ש' 33-31 לפרוט' דיון מיום 29.04.2019:

16

17 "ש. בגדים אתה קונה לעצמך לילדים? נעליים?"

18 ת. אני הולך עם אותן נעליים שלוש שנים, לא, לא משקיע בבגדים. מי שקונה

19 בגדים זאת אשתי. את מדברת על הילדים או עלי?"

20 ש. משחקים לילדים אתה קונה?"

21 ת. משחקים לילדים אני מחנך אותם למכור את המשחקים הישנים שלהם, ובכסף

22 של המשחקים הישנים הם רוכשים לעצמם משחקים חדשים. היום אם תיקח כל

23 חדר ילדים אם תנך אותם להחזיר את המשחקים שלהם לשוק הם יוכלו לרכוש

24 משחקים לא הכרח חדשים, גם יד שנייה.

25 ש. איזה הוצאות יש לך לחודש?"

26 ת. מזונות."

27

28 63. בית משפט קמא מצא שיש ליתן לאם סך של 900 ₪ לאיזון הצרכים ההכרחיים (ראו סיפא לסעיף
29 70 לפסק הדין קמא) ולא פירט כיצד הגיע לסכום זה. לטעמי, על פי הנסיבות הקונקרטיות של
30 המשפחה שבפניי, חלוקת הנטל בשיעור הצרכים ההכרחיים ו/או שאינם תלויי שהות, צריכה
31 להיות כזאת שעל האב להעביר לידי האם סך של 2,700 ₪, וזאת לפי אותו היחס (60%) שקבע בית
32 משפט קמא.

33

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 20-06-52480 א. נ' ב.

תיק חיצוני:

- 1 64. באשר להוצאות המדור, בית משפט קמא קבע כי על האישה היה להסתפק בהוצאות מדור סבירות
2 ולשכור דירה ב-נ' בעלות מופחתת של 4,500 ₪ לחודש. לא אוכל להיות שותפה לקביעה זו. האישה
3 שכרה בית בל', בשל טובת הילדים ורצונה כי יישארו באותה סביבה חברתית ולימודית בה גדלו
4 ובה הם מצויים.
- 5
- 6 65. בדיון ההוכחות שהתקיים בפני בית המשפט קמא, עמדה על כך האישה באופן ברור, כדלקמן:
7
- 8 **"ש: לשאלת בית המשפט - נכון להיום את רואה את הבעיה העיקרית שלך בנושא**
9 **שכר הדירה?**
10 **ת: כן. אני לא רוצה להיאלץ בגלל הסכום הזה לעבור משם, אני לא רוצה לעקור**
11 **אותם משם ומהחברים שלה. אחת הסיבות ששכרתי בית ב-ל' כי יש לג' הסעה**
12 **ל-ל'. יש עוד כמה משפחות שגרים ב-ל' ולומדים..."**
13 (עמ' 61, ש' 17-20 לפרוט' מיום 07.03.2019)
- 14
- 15 66. רצונה של האם שלא לעקור את הקטינים מבית הספר, מן החברים, מן הסביבה המוכרת להם,
16 המהווה לקטינים בימים אלה עוגן מוכר וחיוני - הוא רצון לגיטימי, ענייני וחשוב, שכן **"יש להימנע**
17 **במידת האפשר בחלוקת נטל המזונות מיצירת "בית עשיר" ו"בית עני", דבר שיש לו השלכות לא**
18 **פשוטות מעבר להיבט החומרי-כלכלי, הן על "ההורה העני" והן על הילדים"** (עיינו: בע"מ
19 919/15 פלוני נ' פלונית (נבו 19.07.2017), פסקה 8 לדברי כב' השופט מ' מזוז). בנוסף, יש לזכור כי
20 בחירת האם בית המגורים בל', נעשה בשל היותו מצוי במרחק 10 דקות נסיעה ופחות מ-9 ק"מ
21 מבית האב בט' (ראו סעיף 104 לתצהיר האישה), דבר המהווה טעם ראוי ומושכל בבחירתה. כידוע,
22 קרבת בתי ההורים נושאת עמה יתרונות רבים לכל נפשות המשפחה.
- 23
- 24 67. מטרת העל הניצבת מולנו הינה **"חתיירה אל שוויון מהותי שאינו מתעלם ממכלול**
25 **השיקולים ומהמורכבות של הסיטואציה"** (עיינו: בע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית, פסקה 8
26 לדברי כב' השופט מ' מזוז). בנסיבות הקונקרטיות שבפניי, אני סבורה כי גזירת דמי שכירות דירה
27 שעלותה נע בין 3,000-4,000 ₪ לחודש תוביל בהכרח אל עבר **"בית עשיר" מצד האב ו"בית עני"**
28 **מצדה של האם. מצב זה אינו שוויוני, אינו נכון ואינו לטובת הילדים.**
- 29
- 30 68. ככלל, במשמורת משותפת נושא כל הורה בעין בהוצאות המדור הנוגעות לילדים ולכן הוצאות אלה
31 **"מתקזזות" ללא צורך בהעברת תשלומים בין ההורים להוצאה זו. אך הסייג הוא כי יש לבחון**
32 **האם העול הכפול של נשיאה במדור מתאים לילדים ואינו פוגע ביכולתם של ההורים לעמוד**

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 52480-06-20 א. נ' ב.

תיק חיצוני:

1 בנשיאה במזונות וזאת על פי הנסיבות המשפחתיות של כל משפחה ומשפחה. ראו דברי כבי
2 השופטת ברק- ארז בפסקה 61 לחוות דעתה.

3
4 69. בית משפט קמא קבע כי נוכח הפערים בהכנסות הפנויות, על האב להעביר לאם סכום של 60%
5 מדמי המדור. אלא, שבית משפט קמא חישב את השיעור מדמי שכירות רעיוניים ומופחתים של
6 4,500 ₪ לחודש, בעוד שאני הגעתי למסקנה כי יש להכיר בהוצאת דמי השכירות בשיעורן בפועל,
7 היינו - 6,500 ₪, וחלקם של הקטינים הינו מחצית, היינו 3,250 ₪. על פי קביעת בית משפט קמא
8 כי על האב להעביר לאם שיעור של 60%, הרי הסכום צריך להיות 1,950 ₪ תחת 1,350 ₪.

9
10 70. משכך, על האב להעביר לידי האם סך של 1,950 ₪ בגין הוצאות מדור הקטינים, וכן סך של 2,700
11 ₪ לאיזון צרכים וחלוקת הנטל, ובסך הכל 4,650 ₪ לחודש.

12
13 71. לאור הצבת הנתונים, הפער בהכנסה הפנויה והפער הדרמטי ברכוש הצדדים, אורח החיים שניהלו
14 הילדים עובר לסכסוך, נתונים מרכזיים המשליכים על קביעת החיוב במזונות הקטינים ומדורם
15 ומתוך ראיית צרכי הילדים וטובתם, תוך חתירה להוגנות ושוויון מהותי ותוצאתי בין ההורים,
16 בקביעת גובה המזונות, אני קובעת כדלקמן:

17
18
19 א. על האב להעביר לידי האם, בגין כל קטין סך של 1,550 ₪ לחודש, ובעבור שלושתם סך של
20 4,650 ₪ לחודש. הוראה זו תחול מחודש מאי 2021 ואילך, בהתאם לסעיפים ג-ה' בסעיף 73
21 לפסק הדין קמא וזאת בשים לב לקביעתו של בית משפט קמא שהמזונות הזמניים בסך 6,050
22 ₪ לחודש יחולו גם שנה לאחר פסק הדין, היינו עד לחודש אפריל 2021.

23
24 ב. עוד אני קובעת, כי ההורים יחלקו בהוצאות החריגות הרפואיות ובהוצאות החינוך המוגדרות
25 בסעיף 73 ז' ו-ח', באופן שהאב יישא ב-75% והאם ב-25% מהם. וזאת מחודש מאי 2021 ואילך.

26
27 ג. אני דוחה את טענות האב כי יש לבטל את חיובו במזונות הקטינים שעה שהם מצויים
28 במשמורת משותפת של הצדדים, או להפחיתם, כמו גם טענתו להשבת כספים.

29
30 סוף דבר

31
32 72. אציע לחבריי להרכב לקבוע כדלקמן:

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 52480-06-20 א. נ' ב.

תיק חיצוני:

- 1 א. להורות על פירוק השיתוף בחשבון הבנק המשותף וסגירתו בהתאם לסעיף 18. הצדדים יפעלו
2 לביצוע האמור תוך 45 יום מהיום.
3
4 ב. מזונות הילדים יעמדו על סך של 4,650 ₪ לחודש לשלושתם, קרי, 1,550 ₪ לחודש לכל אחד,
5 ושאר קביעותיו של בית משפט קמא יישארו בעינם.
6
7 ג. חלוקת ההוצאות החריגות הרפואיות והוצאות החינוך המוגדרות בסעי' 73 ז' ו-ח' לפסק הדין
8 קמא, תהא באופן שהאב יישא ב-75% והאם ב-25% מהם.
9
10 ד. שאר רכיבי הערעור והערעור שכנגד, יידחו.
11
12 ה. נוכח התוצאה אליה הגעתי, האב יחויב לשלם לאם שכר טרחת עו"ד והוצאות משפט בשיעור
13 של 15,000 ₪.

אספרנצה אלון, שופטת

14
15
16
17
18

השופט ס. ג'יוסי [אב"ד]:

אני מסכים.

סארי ג'יוסי, שופט [אב"ד]

19
20
21
22
23

השופט מ. דאוד:

אני מסכים.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 52480-06-20 א. נ' ב.

תיק חיצוני:

מאזן דאוד, שופט

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

הוחלט פה-אחד לדחות את ערעורו של האב, ולקבל חלקית את ערעורה של האם, כמפורט בפסקאות 71-72 לפסק-דינה של השופטת א. אלון.

נוכח תוצאת פסק-הדין, תעביר המזכירות את העירבון שהפקיד האב לידי ב"כ האם עבור האם. העירבון, שהפקידה האם, יוחזר לבאת-כוחה של האם עבור האם.

מותר לפרסום לאחר מחיקת שמות הצדדים ופרטים מזהים.

ניתן היום, ל' אב תשפ"א, 08 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

מאזן דאוד, שופט

אספרנצה אלון, שופטת

סארי גיוסי, שופט [אב"ד]

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 20-06-52480 א. נ' ב.

תיק חיצוני:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11